

Personalia.

Dr. Darányi Ignác.

Az „Aquila“ X. kötetének megjelenése óta Magyarországon olyan politikai fordulat történt, melynek következtében dr. DARÁNYI IGNÁCZ a földművelésügyi miniszterium vezetésétől saját elhatározásából visszalépett. Állásától az országos mezőgazdaság terén tanusított kitünő szolgálataiért Magyarország koronás királya részéről és annak a nagy többségnek legteljesebb elismerése mellett vált meg, a mely hazánkban a valódi higgadt közvéleményt képviseli. A legritkább elismerés azonban, a mely valaha Magyarországon politikusnak jutott, bizonyára akkor nyilvánult, mikor a magy. kir. Természettudományi Társulat közgyűlésén dr. DARÁNYI-t egyhangulag tiszteleti tagjává választotta és pedig azon bokros érdemeiért, melyeket mint miniszter a természettudományi ismeretek terjesztése körül szerzett.

Mikor DARÁNYI évekkal ezelőtt a földművelésügyi miniszterium vezetését átvette volt, őt, az előkelő jogászt tartózkodással fogadták; ennek a tartózkodásnak oka az a kérdés volt: ugyan mit akarhat a jogász olyan álláson, a mely széles mezőgazdasági képzettséget és gyakorlati ismereteket követel?

Teljességgel nem tudták, hogy a nevezetes jogász, ki az ország törvényhozásában igen nehéz ügyeknek volt előadója, a maga birtokát személyesen igazgatja és pedig nemcsak mint birtokos úr, hanem mint intéző in optima forma. Egyetlen élőfa sem döntetett ki, mielőtt hogy felette DARÁNYI szemlét ne tartott s ítéletet ne mondott volna. Ennek a látszólagos pedanteriának oka abban gyökerezik: „csak egy pillanatba kerül a téves intézkedés, de az élőfának megerősödésére évtizedek kellenek és a ki az erős élőfát meggondolatlanul dönti ki, olyan kárt okoz, mely csak sok-sok év után tehető jóvá és majdnem sohase az által, a ki okozta“.

DARÁNYI, az ő gazdaságán, a munka vezetésében való ezen közvetlen, személyes részvétel útján, a legkisebb béressel is személyes érintkezésbe jöve, felismerte a „kis emberek“ helyzetét, gondolkodásmódját. Megismerte azo-

Dr. Ignatz von Darányi.

Seit dem Erscheinen des X. Bandes der „Aquila“ vollzog sich in Ungarn eine politische Wandlung, welche zur Folge hatte, dass Dr. v. DARÁNYI von der Leitung des Ministeriums für Agricultur aus eigenem Antrieb zurücktrat. Er schied aus der Stellung unter vollster Anerkennung seitens des gekrönten Königs von Ungarn für die ausgezeichneten Dienste, die er der Landwirthschaft des Landes leistete, und unter vollster Anerkennung der grossen Mehrheit, welche im Lande die wirkliche, gediegene allgemeine Meinung repräsentirt. Die seltenste Anerkennung jedoch, die einem Politiker in Ungarn je gereicht wurde, ist wohl darin enthalten, dass die königl. ungarische Naturwissenschaftliche Gesellschaft v. DARÁNYI in ihrer Generalversammlung einhellig zum Ehrenmitgliede gewählt hat, u. zw. wegen der grossen Verdienste, die er sich als Minister um die Verbreitung naturwissenschaftlicher Kenntnisse erworben hat.

Als v. DARÁNYI vor Jahren die Leitung des Ministeriums für Ackerbau übernahm, wurde er als vornehmer Jurist mit grosser Reserve empfangen; die Ursache dieser Reserve war die Frage: was will denn der Jurist auf einem Posten, der grosse landwirthschaftliche Bildung und praktische Kenntnisse erfordert?

Man wusste eben nicht, dass der namhafte Jurist, der in der Gesetzgebung des Landes die schwierigsten juristischen Angelegenheiten referirte, sein Gut persönlich verwaltete, und zwar nicht als Herr, sondern als Verwalter in optima forma. Kein einziger Baum wurde gefällt, den DARÁNYI nicht besichtigt und beurtheilt hätte. Die Ursache dieser scheinbaren Pedanterie beruhte darauf: „das eine irrige Massregel einen Augenblick kostet, der Baum aber zum Erstarken Jahrzehnte braucht, und wer den starken Baum unüberlegt fällt, verursacht einen Schaden, welcher erst nach vielen Jahren gutgemacht werden kann und beinahe nie durch den, der ihn verursacht hat“.

Durch das unmittelbare persönliche Eingreifen in die Leitung der Arbeiten auf seinem Gute, kam v. DARÁNYI auch mit dem kleinsten béres — Löhner — in persönlichen Verkehr, und so erkannte er die Lage, die Sinnes-

kat a pontokat, hol az emeltyűt alkalmazni kell, mikor arról van szó, hogy a túlnyomóan agrikulturnális állam alapelemei megerősítésenek. Ezen alapelemeket ma is még a „kis ember“ — mint legszélesebb társadalmi réteg — alkotja, mely mélyen görnyedett ama nehéz helyzetekből folyó visszamaradottság súlya alatt, melyekben nem Magyarország, hanem a „viszonyok“ okolhatók.

Arról volt s van még ma is szó, hogy elenyésztetődjék az értelmi elmaradottság, mely a nyugoti előhaladottsággal szemben fennáll és pedig nem idegen intézmények átvételével, hanem a szükségesnek a tulajdonképeni népszellem értelmében való szerves fejlesztése útján.

Ez a tudat, egyesülve azzal a körülménnyel, hogy Magyarországon a sajtóügy sincs még oda fejlődve, hogy a hasznos ismeretek terjesztése egészen magánvállalkozásokra volna hagyható, vezetett arra, hogy a kezdeményezést az állam vegye kezébe, annyival is inkább, hogy az értelmi elmaradottságnak minél rövidebb idő alatti elenyésztetéséről volt szó.

Az a mód, melylyel a „kis ember“ a mezőgazdasági kiállításokból okulást szerezhetett, észrevétette vele az ő nagy hátramaradottságát s erre közvetlenül következett tudási vágyának felébredése.

Dr. DARÁNYI itt alkalmazta az emeltyűt és egész irodalom jött létre.

Olyan elemek, melyeket én kezdettől fogva általában nem kielégíthetőknék ismertem, de a melyek a „kis emberre“ nagy befolyást gyakorolnak, mondták ki, hogy ha mindaz megsemmisülne is, a mit DARÁNYI létesített és kezdeményezett, elvitázhatlanul fenmaradna minden időre az az érdeme, hogy a gazdára nézve nélkülözhetlenné tette a hasznos könyvek olvasását; más szókkal: a gazda elismeri a pozitív ismereteket terjesztő könyvek hasznát és az olvasásban öröme is telik.

A legszebb és legkritikább elismerés DARÁNYIVAL szemben bizonyára abban nyilatkozott meg, hogy politikailag intransigens népelemek is azt a minisztert látták, a ki érettük különösen lelkesül, tehát az ő miniszterök.

art des „kleinen Mannes“. Er erkannte die Punkte, wo der Hebel angesetzt werden muss, wenn es sich darum handelt, die Grundfesten des vorwiegend agriculturellen Staates zu verstärken. Und diese Grundfesten, als breiteste gesellschaftliche Schicht Ungarns, bildet auch heute noch der „kleine Mann“, der am schwersten unter der Zurückgebliebenheit litt, welche eine Folge der schwierigen Lagen war, die nicht durch Ungarn, sondern durch „Verhältnisse“ verschuldet wurden.

Es galt und gilt auch heute noch: den intellectuellen Abstand wettzumachen, welcher dem fortgeschrittenen Westen gegenüber besteht, u. zw. nicht durch Übernahme der Fremden, sondern durch organische Entwicklung des Nothwendigen im Sinne des „eigenthümlichen Geistes des Volkes“.

Diese Überzeugung, im Verein mit jener, dass auch das Verlagswesen in Ungarn noch nicht so weit entwickelt ist, dass man die Verbreitung der nützlichen Kenntnisse ganz der Privatunternehmung überlassen könnte, führte dahin, die Initiative staatlich zu ergreifen, umsomehr, als es sich darum handelt, den intellectuellen Abstand in kurzer Zeit wettzumachen.

Die Art wie sich der „kleine Mann“ die landwirthschaftlichen Ausstellungen zunutze machte, führte dahin, dass er seine grosse Zurückgebliebenheit wahrnahm, und der nächste Schritts war das Erwachen seiner Wissbegierde.

Dr. v. DARÁNYI setzte den Hebel *hier* an und es entstand eine ganze Literatur.

Elemente, welche ich seit jeher als solche kannte, die überhaupt nicht zu befriedigen sind, aber auf den „kleinen Mann“ einen grossen Einfluss ausüben, sprachen es aus, dass, wenn auch Alles untergehen sollte, was v. DARÁNYI geschaffen und begonnen hat, ein Verdienst bleibe ihm für alle Zeit unbestritten, dass er das Lesen nützlicher Bücher für den Landwirth unentbehrlich gemacht hat; mit anderen Worten: der Landwirth sieht den Nutzen der positive Kenntnisse verbreitenden Bücher ein und hat am Lesen auch seine Freude.

Die schönste und seltenste Anerkennung für v. DARÁNYI ist gewiss darin enthalten, dass auch die politisch intransigentesten Volkselemente in ihm den Minister erblickten, der speciell für sie bestellt, also ihr Minister ist.

Dr. DARÁNYI teljes tudattal törekedett a tudományt a gyakorlati élet szolgálatába állítani s ezzel bizonyos, mindenütt — még az előhaladott nyugoton is — megtalálható köröknek tudatlanságával szemben, kétségbevonhatlan eredményekkel harcolni.

Hogy DARÁNYI a mezőgazdasági ornithologia kifejlesztésére mit tett, a M. O. K. barátjai előtt ismeretes. A szakszerű érték méltatása nem lehet a mi feladatunk. De a mi az észszerű madárvédelmet illeti, már a leghivatottabbak részéről elismert dolog, hogy a mi madárvédelmi törvényünk a legjobbnak van elfogadva s az erre vonatkozó irodalom elvitathatlanul mintaszerű.

Dr. DARÁNYI-t sokkal jobban ismerjük, hogy itt ki ne mondanók, hogy ezt a rövid vázolást lehetetlen volt az „Aquila“ olvasóköre előtt elhallgatni.

Azzal fejezzük be, hogy dr. DARÁNYI a magyarországi mezőgazdaság részére továbbra is meg van nyerve, a mennyiben az országos magyar gazdasági egyesület élére állott. Ad multos annos!

HERMAN OTTÓ.

*

A M. O. K. egyik leghívebb barátját, marosi MÁDAY IZIDOR ministeri tanácsost súlyos betegsége arra kényszerítette, hogy nyugalomba vonuljon. MÁDAY IZIDOR az 1891-iki nemzetközi Ornithologiai Kongresszus óta állott, különösen az észszerű madárvédelem körül buzgólkodva, ama mozgalom sodrában, melyből a M. O. K. kikelt, melynek levelező tagja is lett. A mondott kongresszuson magyar részről ő volt a nemzetközi madárvédelem ügyének referense és az ő álláspontja aratta a győzelmet elsőrangú külföldi tekintélyekkel szemben, kik tudásán kívül finom modorát különösen kiemelték. Némi vizsgálatot abban találunk, hogy barátunk megmaradt az Orsz. Állatvédő-Egyesület élén, hol a madárvédelem ügyének sok értékes szolgálatot tehet.

*

Dr. Darányival egyidejűleg nemeskéri KISS PÁL államtitkár is folyamodott a fölmentéséért, a mit meg is kapott. A M. O. K. hálás KISS úrnak azért a nagy figyelemért, a melyet az intézet iránt mindenkor tanusított.

*

Dr. v. DARÁNYI war ganz bewusst bestrebt, die Wissenschaft in den Dienst des praktischen Lebens zu stellen und damit gegen die Ignoranz gewisser, überall, auch im fortgeschrittenen Westen vorhandener Kreise mit unbestrittenen Erfolgen anzukämpfen.

Was v. DARÁNYI für die Entwicklung der landwirthschaftlichen Ornithologie gethan, ist den Freunden der U. O. C. vollauf bekannt. Die Würdigung des fachlichen Wertes kann nicht unsere Aufgabe sein. Was aber den rationellen Vogelschutz anbelangt, ist es schon von berufenster Seite anerkannt, dass unser Vogelschutzgesetz das anerkannt beste, die hierauf bezügliche Literatur mustergiltig ist.

Wir kennen Dr. v. DARÁNYI viel zu genau, um es hier nicht auszusprechen, dass es unmöglich war, diese kurze Skizze dem Leserkreis der „Aquila“ vorzuenthalten.

Wir schliessen damit, dass Dr. v. DARÁNYI der Landwirthschaft Ungarns auch ferner erhalten bleibt, indem er an die Spitze des landwirthschaftlichen Genossenschaftswesens trat. Ad multos annos!

OTTO HERMAN.

*

Einen der treuesten Freunde der U. O. C., ISIDOR MÁDAY de Maros, k. Ministerialrath, zwang schwere Krankheit in den Ruhestand zu treten. ISIDOR v. MÁDAY stand seit dem internationalen Ornith. Congress vom Jahre 1891 inmitten der Bewegung für rationellen Vogelschutz, welcher dann die U. O. C. entstammte, deren correspondirendes Mitglied er wurde. Am besagten Congress besorgte er ungarischerseits das Referat über internationalen Vogelschutz und sein Standpunkt trug den Sieg davon gegenüber den Autoritäten ersten Ranges des Auslandes, die sein Wissen und sein feines Benehmen besonders anerkannten. Einigen Trost bietet der Umstand, dass v. MÁDAY an der Spitze des Ung. Landes-Thierschutzvereines verbleibt, wo er der Sache des Vogel-schutzes viele werthvolle Dienste leisten kann.

*

Gleichzeitig mit Dr. v. Darányi suchte auch Staatssecretär PAUL KISS de Nemeskér um seine Enthebung an, welche ihm auch in Gnaden gewährt wurde. Die U. O. C. ist Herrn von KISS sehr dankbar für die grosse Aufmerksamkeit, welche er der Anstalt stets entgegenbrachte.

*

Ő Felsége valóságos belső titkos tanácsosa, nagyméltóságú TALLIÁN BÉLA, átvette a földművelésügyi ministerium vezetését. Ő nagyméltóságának a M. O. Központhoz intézett első leirata annak a kívánságnak adott kifejezést, hogy folytassa a M. O. K. eddigi működését továbbra is. Mint képzett gazda különösen a gazdaságilag hasznos madarak racionális védelme iránt érdeklődik. Ő nagyméltósága. Kilátás van reá, hogy ez az érdeklődés későbbben is a törvényhozásban fog jótékony kifejezésre jutni.

*

Politikai államtitkárnak MAKFALVAY GÉZA úr, adminisztratív államtitkárnak RUMVERTI RAPAICS RADÓ úr nevezetett ki. Mindkét magas hivatalviselő kiváló jóindulatáról biztosított bennünket a M. O. K. törekvéseit illetőleg.

*

1904-ben a tavasz folyamán a M. O. Központhoz HEATELY NOBLE (Temple Combe) és Capt. SANDEMAN (London) urakhoz volt szerencsénk. Mind a két úr, tagjai az angol madártani clubnak, élénken érdeklődött a M. O. K. szervezete és működése iránt, a honnan azután Herman Ottó ajánlatával ellátva, Cerva Frigyes oologus vezetésével a velencei tóhoz mentek. Intézetünk barátja Meszleny B. magyaros vendégszeretettel fogadta őket, és az előrehaladott időny daczára is sokat láttak és gyűjtöttek is. Minthogy mind a két úr közvetlenül érintkezett a földművelőkkel és halászaikkal, azért bizonyára jellemző az a mód, a hogyan H. Noble úr nyilatkozik Herman Ottóhoz intézett köszönőlevelében ezekről a néprétegekről: From the highest to the lowest I met with nothing but the greatest kindness, the peasants are „natures' gentleman“ and they have the manners of the „beau monde“. Örülünk neki, hogy két ilyen komoly ember a közvetlen érintkezés nyomán ily kedvező benyomást nyert és vitt magával . . .

*

Dr. BLASIUS RUDOLF tanár Braunschweighból, intézetünk tiszteletbeli tagja, gróf TISZA ISTVÁN

Se. Excellenz der wirkliche Geheimrath Sr. Majestät des Königs, BÉLA VON TALLIÁN, übernahm die Leitung des Ministeriums für Agricultur. Gleich der erste Erlass Sr. Excellenz, an die U. O. C. gerichtet, gibt dem Wunsche Ausdruck, dass die U. O. C. in ihrer Thätigkeit wie bis jetzt auch fernerhin fortfahren möge. Als gewiegter Landwirth interessirt sich Se. Excellenz ganz besonders für den rationellen Schutz der für die Landwirthschaft nützlichen Vögel. Es ist alle Aussicht vorhanden, dass sich dieses Interesse später auch in legislatorischer Beziehung wohlthätig fühlbar machen wird.

*

Als politischer Staatssekretär wurde Herr GÉZA VON MAKFALVAY, als administrativer Staatssekretär Herr RADÓ RAPAICS VON RUMWERT ernannt. Beide hohen Functionäre versicherten uns ihres ganz besonderen Wohlwollens hinsichtlich der Bestrebungen der U. O. C.

*

Wir hatten das Vergnügen, im Laufe des Frühjahres 1904 die Herren HEATELY NOBLE und Capt. SANDEMAN aus Temple Combe, bzw. aus London in der U. O. C. zu begrüßen. Beide Herren, Mitglieder des Clubs englischer Ornithologen, bekundeten lebhaftes Interesse für die Organisation der U. O. C. und begaben sich dann mit der Empfehlung O. Herman's und unter Führung des Oologen Friedrich Cerva an den See von Venedig, wo sie von unserem Freunde B. von Meszleny mit ungarischer Gastfreundschaft aufgenommen wurden und trotz vorgerückter Saison viel sahen und sammelten. Da beide Herren auch mit unseren Fischern und Landleuten in unmittelbare Berührung kamen, ist es wohl bezeichnend, wie sich Herr H. Noble in seinem an O. Herman gerichteten Dankschreiben über diese Volkselemente ausspricht: „From the highest to the lowest I met with nothing but the greatest kindness, the peasants are „natures' gentleman“ and they have the manners of the „beau monde“. Es freut uns, dass zwei ernste Männer aus dem unmittelbaren Verkehr einen günstigen Eindruck schöpften und mitnahmen . . .

*

Professor Dr. RUDOLF BLASIUS, Braunschweig, unser Ehrenmitglied, bereiste heuer Ober-

ministerelnök Ő nagyméltóságának ajánlólevelével ellátva, az idén beutazta Felső-Magyarországot, sajnos, éppen a legkedvezőtlenebb időben: a „kánikulában“, a melyben az idén olyan „afrikai hőség“ és szárazság uralkodott, hogy Magyarország gazdasága súlyos károkat szenvedett. Kassáról BLASIUS tanár a feleségével Lillafüredre is lerándult, de nem találkozhatótt HERMAN OTTÓ-val — a Muscicapa parvákat azonban mégis csak látta. Mindenesetre kapunk egy érdekes úti leírást, annál is inkább, mert úgy látszik, hogy a kedvetlen időjárás dacára is meg van elégedve, sőt arra is gondol, hogy 1906-ban megismétli ezt az utat. M. O. K.

Látogatók Belgiumból. SEVERIN GUILLAUME, a brüsszeli múzeum derék őre és dr. QUINET A. Belgium kiváló szakornithologusa f. év július 22-én, miután jövetelüket és látogatásuk célját előre jelentették, intézetünket felkeresték a végett, hogy a madarak hasznossága és károossága iránti kutatásainkra nézve tájékoztatást szerezzenek. Az előbbi vezetője azoknak a vizsgálatoknak, melyek a madárgyomrok tartalmának meghatározása s ezzel a hasznosság és károosság kérdésének megállapítása céljából Belgiumban folyamatban vannak; utóbbi pedig a madárvédelemnek buzgó bajnoka. A legnagyobb érdeklődéssel igyekeztek intézetünknek a madarak táplálkozására vonatkozó munkálódását, annak irányát és módjait megismerni. Intézetünk a szívesen látott vendégeknek a kívánt tájékoztatást készséggel adta meg.

Ungarn, mit Empfehlungsschreiben Sr. Excellenz des Herrn Ministerpräsidenten Grafen STEFAN TISZA ausgerüstet, leider in der ungünstigsten Zeit: „den Hundstagen“, die im laufenden Jahre durch „afrikanische Hitze“ und eine Dürre ausgezeichnet waren, welche die Landwirthschaft Ungarns ernstlich schädigte. Von Kassa aus machte Professor BLASIUS mit Gemahlin einen Abstecher nach Lillafüred, traf jedoch OTTO HERMAN nicht an — aber die Muscicapa parva sah er doch. Gewiss haben wir eine interessante Reisebeschreibung zu gewärtigen, umsomehr, als er trotz Ungunst der Witterung befriedigt scheint und sogar an eine Wiederholung der Reise im Jahre 1906 denkt. U. O. C.

Gäste aus Belgien. GUILLAUME SEVERIN, der tüchtige Conservator am kön. Naturhistorischen Museum in Brüssel und Dr. A. QUINET, Belgiens ausgezeichneter Fachornithologe besuchten — nachdem sie ihr Kommen und den Zweck desselben im voraus andeuteten — am 22. Juli l. J. unser Institut, um sich über unsere Forschungen über Nützlichkeit und Schädlichkeit der Vögel zu orientieren. Ersterer ist Führer jener Untersuchungen, welche in Belgien zur Bestimmung der Vogelingluvialien geführt werden, um durch diese die Frage der Nützlichkeit und Schädlichkeit zu lösen; letzterer aber ist ein eifriger Vorkämpfer des Vogelschutzes. Sie trachteten mit grösstem Interesse die Arbeit, die Richtung und Art derselben, mit welchen die Untersuchungen über die Ernährung der Vögel durchgeführt werden, kennen zu lernen. Unser Institut gab den willkommenen Gästen mit grösster Bereitwilligkeit die gewünschten Aufklärungen.

INTÉZETI ÜGYEK. — INSTITUTS-ANGELEGENHEITEN.

Gyűjtemények. — Sammlungen.

I. Felállított madarak. — I. Aufgestellte Vögel.

(Gyarapodás 1904 nov. 15-ig. — Zuwachs bis zum 15. Nov. 1904.)

Faj neve. Name der Art.	Darabszám. Zahl.	Adományozó neve. Name des Schenkers.
1. Fuligula marila (L.)	1	LÁGLER ALADÁR.
2. Syrniium aluco (L.)	1	Dr. SZILÁDY ZOLTÁN.
3. Syrniium uralense (PALL.)	1	Gróf TELEKI PÁL.
4. Falco peregrinus TUNST.	1	SZABÓ GYÖRGY.
5. Falco merillus (GERINI).	1	"
6. Pratincola rubetra (L.)	1	HEGYMEGHY DEZSŐ.
7. Eritacus rubecula (L.)	1	RÁCZ BÉLA.
Összesen — Zusammen	7	

Bőrök. — Bälge.

Faj neve. Name der Art.	Darabszám. Zahl.	Adományozó neve. Name des Schenkers.
1. Gallinula chloropus (L.)	1	CZAMPERT ERZSÉBET.
2. Accipiter nisus (L.)	1	SZABÓ GYÖRGY.
3. Circus macrurus (GM.)	1	"
4. Circus pygargus (L.) iuv.	1	"
5. Asio accipitrinus (PALL.)	1	"
6. Gallinago gallinago (L.)	1	"
7. Mergus albellus L.	1	LÁGLER ALADÁR.
8. Ampelis garrulus (L.)	2	SZÜTS BÉLA.
9. Vanellus vanellus (L.) pull.	1	LOÓSY JÓZSEF.
10. Buteo buteo (L.)	1	Gróf TELEKI PÁL.
11. Muscicapa parva BECHST.	1	HERMAN OTTÓ.
12. Hydrochelidon nigra (L.)	1	VEZÉNYI ÁRPÁD.
13. Lanius minor GM.	1	"
14. Emberiza calandra L.	1	"
15. Perdix perdix (L.) pull.	1	SCHENK JAKAB.
16. Anthus spipoletta (L.)	1	CŠÖRGEY TITUS.
17. Cerchneis tinnunculus	1	"
18. Alauda cristata L.	1	"
19. Strix flammea L.	1	"
20. Syrniium uralense (PALL.)	1	KRAMMER NÁNDOR.
Összesen — Zusammen	21	

II. Collectio ingluvialium.

Az országos varjúvizsgálat érdekében ez idén a vetési varjú gyomortartalmának gyűjtésére fektettük a súlyt. A körlevél útján is felkért urak közül varjúgyomrokat küldött:

Im Interesse der allgemeinen Krähen-Beobachtung legte die Centrale das grösste Gewicht auf das Sammeln der Saatkrähen-Ingluvien. Von den, mittelst eines Circulars aufgeforderten Herren sandten uns Kräheningluvien:

BACSÁK ISTVÁN 7, DANIEL PÁL 6, DÖRNER MÁRTON 7, GYERTYÁNFY JENŐ 20, HERTELENDY IMRE 8, JENOVAY ZOLTÁN 11, KOZMA MIHÁLY 2, LÁGLER ALADÁR 20, LUKÁCSY IMRE 22, MALATINSZKY FERENCZ 6, MEDRECKY ISTVÁN 11, MIHALOVICS ÖDÖN 5, PRENOSZIL DÓSA 6, SÁNDOR KÁLMÁN 20, SÁRAFALVA KÖZSÉG (Gemeinde) 3, SCHENK JAKAB 75, SZENDRÖDY GÁBOR 17, TERSZTYÁNSZKY IMRE 2, VUCSKICS BÉLA 3 darabot (Stücke).

Összesen (Zusammen) 251 *Corvus frugilegus*.

Egyéb fajokból is gyűjtött:

Auch andere Arten sammelten:

CERVA FRIGYES 42, CSÖRGEY TITUS 147, HEGYMEGHY DEZSŐ 473, KATONA MIHÁLYNÉ 3, KUNSZT KÁROLY 8, LOÓSY JÓZSEF 4, PÉTER JOZEFIN 21, SCHENK HENRIK 33, SZILÁDY ZOLLÁN 1 darabot (Stück).

Összesen 732 gyomortartalom különféle fajból.

Zusammen 732 Ingluvien verschiedener Arten.

KOSTKA LÁSZLÓ úr Izsákról több ezer *Corvus frugilegus*-köpetet küldött a tavaszi vetés idejéből.

Herr LADISLAUS v. KOSTKA sandte mehrere Tausend *Corvus frugilegus*-Gewölle aus der Zeit der Frühjahrs-Saat.

Az évi szaporulat: 983 ingluvium.

Zuwachs des verflossenen Jahres: 983 Ingluvien.

III. Collectio anatomica.

WACHENHUSEN ANTAL	29	Sternum
KATONA MIHÁLYNÉ	6	"
SCHENK HENRIK	1	"
LENDL ADOLF dr.	1	"
ZOLTÁN DÉNES	1	"
Intézetünkben praeparáltatott (Im Institute praeparirt)	23	"

Szaporulat (Zuwachs) 61 Sternum.

IV. Collectio nidologica et oologica.

Adományozó neve Name des Schenkers.	Fészek. Nest.	Tojás. Ei
HEGYMEGHY DEZSŐ	5	6
GAÁL ISTVÁN	1	—
HORVÁTH GIZELLA	1	—
Szaporulat — Zuwachs	7	6

V. Rovargyűjtemény. — V. Insektensammlung.

A gyomortartalmak vizsgálata szükségessé tette a rovargyűjtemény megeremtését is. Ennek alapját intézetünk volt assistense, VEZÉNYI ÁRPÁD vetette meg, a ki Paraguayba való távozása alkalmából az intézetnek ajándékozta ORLAY-PETRICH BÉLA-ról örökségképen reászálolt, 2000 darabból álló rovargyűjteményét, oly kikötéssel, hogy a rovarok jelzőcéduláin Orlay emléke megőriztessék. E gyűjteménynek 1000 darabja használható állapotban van. Ehhez járul a vétel útján szerzett 300 darab, továbbá a Központ alkalmazottjainak gyűjtéséből 700 darab rovar.

*

Fogadják e helyen a tisztelt ajándékozó urak hálás köszönetünk nyilvánítását.

Die Bestimmung der Mageninhalte machte auch die Schaffung einer Insektensammlung nothwendig. Die Begründung derselben erfolgte durch den früheren Assistenten der Centrale, ÁRPÁD VEZÉNYI, der vor seiner Abreise nach Paraguay seine Insektensammlung von 2000 Stücke, eine Erbschaft von BÉLA V. ORLAY-PETRICH, dem Institute überliess; u. z. mit jener Bedingung, dass das Andenken Orlay's auf den Vignetten der Insekten bewahrt bleibe. 1000 Stücke dieser Sammlung sind in brauchbarem Zustande. Hiezu kommen käuflich erworbene 300 Stücke, ferner 700 St., gesammelt durch das Personale des Instituts.

*

Mögen die Herren Einsender den Ausdruck unseren besten Dankes empfangen.

Leltári kimutatás. — Inventars-Ausweis.

1904 nov. 15.

Madárbőr (Vogelbälge)	582 db (St.)	1445 K	80 fill.	értékben (im Werth)
Felállított madár (Aufgestellte Vögel)	88 " "	594 " 10 "	" "	" "
Tojás (Eier)	582 " "	205 " 74 "	" "	" "
Fészek (Nester)	52 " "	49 " 28 "	" "	" "
Mellsont és koponya (Brustbeine und Schädel)	410 " "	123 " — "	" "	" "
Gyomortartalom (Ingluvien)	4326 " "	865 " 20 "	" "	" "
Rovar (Insekten)	2000 " "	200 " — "	" "	" "
Összesen (Zusammen)	8040 db (St.)	3483 K	12 fill.	

Könyvtári kimutatás. — Bibliotheks-Ausweis.

A) Szerzőktől beküldött nyomtatványok. — Von den Verfassern eingesendete Schriften.

1. ANDERSEN, KNUD: Diomedea melanophrys, boende paa Faerøerne. — Kjöbenhavn, 1894. (Saertryk af Vidensk. Medd. fra nat. Foren. 1894. pg. 241—264. 8°.
2. " " Meddelelser om Faerøernes Fugle. — Kjöbenhavn, 1—5 Raekke. 1898, 1899, 1900, 1901, 1902. (Saertryk af Vidensk. Meddel. fra den naturh. Foren. 1902.) 5 füz. 8°.
3. " " Sysselmand H. C. Müller's haandskrevne Optegnelser om Faerøernes Fugle. — Kjöbenhavn. (Saertryk af Vidensk. Medd. fra den naturh. Foren. 1901. pg. 117—252.) 8°.
4. BERGE, ROBERT: Ornithologische Spaziergänge im Erzgebirge. Leipzig. 1904. (Wissenschaftl. Beilage d. Leipziger Zeitung.) 4°. 25—228.
5. BERNARD: L'Expulsion des Oeufs des Parents Adoptifs. — Montbéliard. — 1902. (Memoire de la Soc. d'Émulation de Montbéliard.) 8°.
6. BONOMI, AG.: Quinta Contribuzione alla Avifauna Tridentina. — Rovereto, 1903. II. 8°. 52.
7. " " Il Cervo (Cervus elaphus Linn.) Nel Trentino. Rovereto. 1904. 8°. 1—6.
8. BORBÁS: Szegfűfélék meg a szentlászlófűfélék parallismusa. — Budapest. („Magy. botanikai Lapok“ 1903. pg. 8.) 8°.
9. CHERNEL ISTVÁN: A fenyőrigó (Turdus pilaris L.) fészkelése Magyarországon. Über Nisten der Wacholderdrossel. Különlenyomat az „Aquila“ VIII. kötetéből. Budapest 1901. 4°. 1—4. pg.
10. DRESSER, H. E.: Notes on Pallas's Willow Warbler and some other rare European Warblers. — (Transactions of the Norfolk Naturalists' Soc. Vol. vi. 1897.) 8°. 280—290.
11. " " " Heinrich Gätke. — London. 1897. (The Zoologist 1897.) 8°. 139—140.
12. " " " Willow-Warbler (Phylloscopus proregulus). London. 1896. (Proceedings of The Zoological Society 1896.) 8°. 856.
13. " " " On a new Species of Broadbilled Sandpiper. London, 1876. (Proceedings of the Zoological Society 1876.) 8°. 674—675.
14. " " " Notes on several rare Palaearctic Birds. London, 1895. (Proceedings of the Zoological Society. London, 1895.) 8°. 311—312.
15. " " " Notes on the Synonymy of some Palaearctic Birds. London, 1893. (The Ibis 1893.) 8°. 375—380.
16. " " " Remarks on some Specimens of Central-Asiatic Shrikes. London, 1894. (The Ibis 1894.) 8°. 384—385.
17. " " " Meropiscus gularis Australis. Melittophagus, nov. sp. London, 1893. (The Ibis 1893.) 8°. 151—152.
18. " " " Manual of Palaearctic Birds. London. 8°. (840—850.)
19. " " " Remarks on Lanius excubitor. London, 1892. (The Ibis 1892.) 8°. 374—380.
20. " " " On a new of Tetraogallus. London, 1876. (Proceedings of the Zoological Society of London, 1876.) 8°. 675—676.
21. " " " and DELMAR MORGAN: On new Species of Birds obtained in Kan-su by M. Berezovsky. London, 1899. (The Ibis 1899.) 8°. 270—276.
22. EKAMA: Het verblyt van enkele trekvogels in Nederland in 1903. Utrecht. 8°. 7.
23. Elenco dei soci dell' I. R. Accademia degli Agiati. Rovereto, 1904. 8°.
24. FATIO, V., Dr.: Faune des vertébrés de la Suisse: Oiseaux. T. II. Genève et Bale. 1904. 8°. 1—1738.
25. FINNSCH, O. u. BARTELS M.: Ueber eine neue Finkenart von Java. Berlin, 1904. (Journ. f. Ornithologie. 1904.) 8°. 121—122.

26. FISCHER SIGWART H., DR.: Das Leben der Stadtschwalbe. Aarau, 1904. (Aus einem Manuskript: Bestand und Biologie unserer Vogelwelt zu Anfang des XX. Jahrhunderts.) 8°. 1—54.
27. „ „ „ „ Das Storchennest auf dem Chordache in Zofingen. 1903. (IX. Jahrg. d. Chronique. 1903.) 8°. 1—16.
28. FLATT K.: Linnének névtelenül kiadott Apológiája. Budapest, 1902. (A „Magy. bot. Lapok“ 2—3. 1902. számából.) 8°.
29. „ „ A Herbariumok történetéhez. Budapest, 1903. (A „Magyar bot. Lapok“ 1902. és 1903. 8°. 49.
30. FÜHRER, L., V.: Einige Beobachtungen über den Seidenschwanz in Siebenbürgen. Hallein, 1904. (Ornith. Jahrb. 1904. pg. 49—50.) 8°. 2.
31. „ „ „ Ein Ausflug in das Negoi-Gebiet. Hallein, 1904. (Ornith. Jahrb. 1904. pg. 56—62.) 8°. 6.
32. GAAL GASTON és HEGYFOKY: A fecskevonulás Magyarországon az 1899. év tavaszán. Budapest, 1902. (Aquila IX., 1902., pg. 30—72.) 4°. 42.
33. GAAL GASTON: Phalaropus lobatus (L.) a Balaton madárfaunájában. Der Phalaropus lobatus (L.) in der Vogelfauna des Balaton-Sees. („Aquila“ VIII. 1901 Budapest.) 4° 1—2 pg.
34. GABNAY F.: Gyermekjátékok. Budapest, 1903. (M. Nemz. Múz. Népr. Értesítőjéből. 1903.) 8°. 23.
35. GRINNEL, J.: Call Notes of The Bush-Tit. (The Condor, 1903. pg. 85—88.) 8°.
36. HÄCKER, VALENTIN, DR.: Der Gesang der Vögel, seine anatomischen und biologischen Grundlagen. Jena, 1900. 8°. VI + 102.
37. HEGENFELDT, M. B.: Die Vogelwelt der Insel Sylt. Gera, 1902. (Ornith. Monatsschr. 1902. p. 209.) 8°. 32.
38. HARTERT, ERNST: Die Vögel der paläarktischen Fauna. Heft I. 1903. Berlin. 8°. XI+112.
39. HEGYFOKY KABOS: A kakuk megjelenése Ausztria és Magyarország területén 1897. és 1898-ban. Budapest, 1902. (Aquila IX. pg. 72—80.) 4°. 8.
40. HEGYFOKY, JAC.: Die Frühlingsankunft der Wandervögel und die Witterung in Ungarn. Wien, 1903. (Meteorologische Zeitschrift. 1903.) 8°. 58—64.
41. HENNICKE, DR.: Führer durch Untermhaus und Umgegend. 8°
42. HERMAN, OTTO: „Das Gesicht und der Charakter des ungarischen Volkes“. (A magyar nép arca és jelleme.) Wien, 1903. (Mittheilungen der Anthrop. Gesellschaft.) 8°. 347—348.
43. „ „ Madárvédelem. Vogelschutz. („Aquila“ VIII. Budapest.) 1901. 4°. 205—214.
44. „ „ A madarak hasznáról és káráról. — Vom Nutzen und Schaden der Vögel. Budapest, 1901.
45. HOPKINSON: Periodical Natural Phenomena. 1875. (Transactions of the Watford Nat. Hist. Soc. 1875) 8°. 10.
46. „ Report on Phenological Observations in Hertfordshire in 1876, 1879, 1880, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89. (Transactions of the Watford Nat. Hist. Soc. 1878. pg. 37—40; 1879. pg. 133—138; 1880. pg. 257—263.) 3 füzet. 8°. 1882. pg. 71—79; 1885. pg. 191—196; 1885. pg. 227—232; 1886. pg. 93—96; 1887. pg. 176—179; 1889. pg. 177—180; 1891. p. 114—116.) 7 füz. 8°.
47. JÄGERSKIÖLD, L. A.: Results of the Swedish Zoological Expedition to Egypt and the White Nile. 1901. — Part. 1. Uppsala, 1904. 8° 1.
48. R. KISS ISTVÁN: Természetes ábrázolás az 1526. év előtti magyar czimerekben. Budapest, 1904. k. 8°. 85. l.
49. KOLLIBAY, P.: Die Vogelfauna der Bocche die Cattaro. (Journal für Ornithologie. 1904.) 8°. 457—506.
50. KOLOMBATOVIC, G.: Contribuzione alla fauna dei vertebrati della Dalmazia. — Zágráb. (Glasnik Hrv. Narav. God. XV. pg. 1—19.) 8°.
51. KOSKE, F.: Ornithologischer Jahresbericht über Pommern für 1903. Stettin, 1904. (Zeitschrift f. Ornith. Jahrg. 1904.) 8°. 1—33.

52. LEBLEU, I., QUINET Dr. et WARY, I.: Les lapins, les sangliers et les renards aux points de vue legal et cynégétique. 8°. 1—132.
53. MADARÁSZ, J. v., Dr.: An extraordinary discovery in Ornithology. — Budapest, 1904. (Annales Musei Nationalis Hungarici 1904.) 8°. 396—398.
54. MALCOLM, P., GRINNEL, J.: Birds of the Siskiyou Mountains, California. A Problem in Distribution. — Philadelphia, 1903. (Proceedings of the Academy of Nat. Sc. of Philad. 1903.) 8°. 1—15.
55. MAREK, M.: Über die Ankunft der Mehlschwalbe (*Chelidonaria urbica* L.) in Kroatien. Hallein, 1903. (Ornith. Jahrb. 1903. pg. 226—231.) 8°. 5.
56. " " Ornithologisches aus Zengg. Zágráb, 1904. (Glasnika hrv. Naravoslovnoga Društva.) 1902—1903. 8°. 1—29.
57. OBERHOLSER, HARRY, C.: Description of two new Birds from Somali Land. (Proceedings U. S. National Mus. Vol. XXVII. Nr. 1373.) 8°. 736—739.
58. PANTOCSEK JÓZSEF, Dr.: A balatoni kovamoszatok. Budapest, 1902. (A Balaton Tudományos Tanulmányozásának Eredményei. II. köt. II. rész. I. szakasz. Függelék.) N. 8°. 142 l. + 17. tábla.
59. Protection des oiseaux insectivores. Bruxelles, 1904. 8°. 168.
60. QUINET, A., Dr.: Chiens nus, Hommes velus. Bruxelles, 1901. 1—16.
61. " " " Chasses en Égypte. Bruxelles, 1903. 8°. 1—140.
62. " " " Chronique. (Revue Bibliographique belge.) 1904. 8°. XXXIII—XL.
63. " " " Vade-mecum des oiseaux observés en Belgique. Bruxelles, 1898. 8°. 1—206.
64. " " " Sur la régime alimentaire des oiseaux. Paris, 1901. (Ornis bulletin du comité ornithologique international.) 8°. 327—333.
65. " " " Observations sur la question de la protection des oiseaux. Paris, 1901. (Ornis. Bulletin du comité ornithologique international.) 8°. 391—412.
66. RASPAIL: Le Lérot et son rôle dans la diminution des oiseaux. — Paris, 1899. (Bulletin de la Soc. Nat. D'acclim. 1899. pg. 105. 8°.
67. REISER: Domaine Ornithologique de la Péninsule des Balkans. Paris, 1900. 8°.
68. REISER, OTM.: Izvjestay Uszpjechu Ornitoloskich putovanya u Serbiji godine 1889 i 1900. Serajevo, 1904. 8°. 1—28.
69. RÖSSLER, E., Dr.: Motrenje Ptica u Osječkoj Okolici u Godina ma 1893, 1894 i 1895. Zagreb, 1896. (Prestampano iz VIII. knjige „Glasnika“ Hrv. Naravosl. Društava u Zagrebu.) Zagreb, 1896. 8°. 1—13 pg.
70. " " " Montrenje Ptica u Osječkoj Okolini Godine 1896. — Zagreb, 1898. — („Glasnik“. Zagreb, 1898.) 8°. 35—50. pg.
71. " " " Motrenje Ptica u Osječkoj Okolici u Godinama 1897. I. 1898. Zagreb, 1900. („Glasnik“. Zagreb, 1900.) (8°. 1—7 pg.
72. " " " Motrenje Ptica u Osječkoj Okolici u. Godinama 1899. i 1900. — Zagreb, 1901. („Glasnik“. Zagreb, 1901.) 8°. 1—18.
73. " " " Von Zagreb nach Senj. — Wien, 1904. 8°. 8+3+11 (= 22.)
74. SALLAC, W., Dr.: Phaenologische Beobachtungen in Böhmen. Praha, 1897—1898. „Vereinschrift f. Forst-, Jagd- und Naturkunde.“) 8°. 1—130.
75. SCHAFFER, P. A.: Pfarrer P. Blasius Hanf als Ornitholog. St. Lambrecht, 1904. 8°. 1—384.
76. SCHALOW, H.: Beiträge zur Vogelfauna Centralasiens. („Journal f. Ornithologie.“) Berlin, 1901. 8°. 393—456.
77. SCHIEBEL: Schwarzstirnige Würger (*Lanius minor* Gm.). Alterskleid. — Hallein. (Ornithol. Jahrb. 1903. pg. 140—143.) 8°.
78. " Die Phylogenesse der Lanius-Arten. — Berlin. (Reichenow's Ornitholog. Monatsberichte. 1903.) pg. 105—112.
79. SEBESTYÉN GYULA dr.: Telegdi János Rudimentájának Hamburgi és Marosvásárhelyi Kézirata. Budapest, 1903. 8°. 1—36.

80. SNOUCKAERT: Ornithologie van Nederland. Langbroek, 1903. (Tijdschr. d. Ned. Dierk. Vereen. pg. 93—103.) 8°.
81. SOUTHWELL, THOM.: On Mr. Marsham's „Indications of Spring“. I. 1875; II. 1901. 8°.
82. STARING: Onze Vogels de Nuttige en Schadelijke. Zwolle. — 1875. 8°.
83. SZALAY L. ELEMÉR: Comparatív Osteológiája az Anser fabalis és neglectus — a Larus ridib. és canus mellestovázainak. Budapest, 1902. (Aquila IX. 1902. 1—29.) 4°.
84. THIENEMANN, J.: Krähenversuch. — Berlin. (Ornithol. Monatsberichte. 1903. pg. 188—189; 1904 pg. 31—32.) 8°.
85. „ „ Lanius excubitor major. — Berlin. (Ornith. Monatschrift. XXIV. pg. 354.) 8°.
86. „ „ Vogelwarte-Rossitten: Krähenversuch. Starker Vogelzug. Berlin, 1904. (Reichenow's Ornithol. Monatsberichte Juli—August 1904.) 8°. 127—132.
87. TSCHUSI: Literatur, Berichte und Anzeigen. Hallein. (Ornithol. Jahrb. 1903. pg. 235—240.) 8°.
88. „ Zur Ornithologie der Kanaren. — Hallein. (Ornithol. Jahrb. 1903. pg. 175—176.) 8°.
89. „ Über palaearktische Formen. — Hallein. (Ornithol. Jahrb. 1903. pg. 161—170.) 8°.
90. Verwaltungsbericht ü. d. Märkische Provinzialmuseum. Berlin, 1903. 8°. 1—13.
91. VOLLENHOVEN, F. J. A., VAN: Inleiding. 8°. 1—12.
92. VUTSKITS Gy.: A kurta Baing (Leucaspis delineatus Heck.) Természetrajza. Budapest, 1903. (Állattani közlemények II. kötetének 4. füzetéből.) 8°.

B) Ajándékok. — Geschenke.

a) *A m. kir. Földmívelésügyi Ministeriumtól. — Vom kön. ung. Ministerium für Ackerbau.*

1. Magyarország földmívelésügye az 1897—1903-ki években.
2. Mezőgazdasági Házipar. Budapest, 1903.
3. BREHM: Állatok világa. VI. kötet. Budapest, 1904.
4. A világ 1903. évi gabonatermése. Budapest, 1903.
5. DR. MADARÁSZ Gy.: Magyarország Madarai. Budapest, 1899—1903.
6. M. k. Ampelologiai Intézet Közleményei. III. k. 1—2. f. 1903.
7. Törvényjavaslat a Telepítésről és Birtokdarábolásról. Budapest, 1903.
8. MOLNÁR ISTVÁN: A nemes füz termelése. Budapest, 1903.

b) *A Nemzeti Múzeumtól. — Vom National-Museum.*

9. DR. MADARÁSZ GyULA: Magyarország Madarai. Budapest, 1899—1903.

c) *Szilágy vármegye közönségétől. — Vom Municipium des Com. Szilágy.*

10. Szilágy vármegye Monographiája. Írta PETRI MÓR. Tom. V. Budapest, 1904.

d) *Marosi MÁDAY Izidor min. tan. úrtól. — Von Herrn kön. ung. Ministerialrath Izidor v. MÁDAY de Maros.*

11. Procès-Verbaux de la Commission Internationale pour la Protection des Oiseaux utiles à l'Agriculture. 25—29. Juni 1895. Paris, 1895.
12. Compte-Rendu du II. Congrès Ornithologique Internat. Budapest, 1891.
13. HERMAN O.: A madárvonulás elemei. Budapest, 1893.
14. W. ED. BEICHE: Die schädlichen und nützlichen Vögel Deutschlands. Berlin, 1868.
15. BORNEMISSZA ZOLTÁN: A hasznos madarak védelméről. Budapest, 1890.
16. ALPH. DUBOIS: Histoire populaire des Animaux Utiles de la Belgique. Bruxelles, 1873.
17. DR. E. G. GIEBEL: Die nützlichen Vögel unserer Aecker, Wiesen, Gärten und Wälder. Berlin, 1868.

18. SPÖRZON PÁL és EBNER NÁNDOR: A gazda, kertész és erdész leghasznosabb barátai az állatok között. Budapest, 1878.
19. GR. LÁZÁR KÁLMÁN: Hasznos és kártékony állatainkról. I. f. Budapest, 1874.
20. L. J. MELICHER: Skizze der nützlichen und schädlichen niederen Thiere, insbesondere der Insekten. Wien, 1869.
21. SCHLEICHER—SOÓS M.: Gazdasági Táblák. XXX: Hasznos és nem hasznos madarak. Bécs, 1875.
22. DR. FR. V. TSCHUDI: Das Ungeziefer und seine Feinde, VII. Aufl. St. Gallen, 1865.

C) Vásárolva. — Gekauft.

1. RITZEMA BOS, J.: Thierische Schädlinge und Nützlinge für Ackerbau, Viehzucht, Wald- und Gartenbau. Berlin, 1891.
2. MEYER, BERNHARD DR.: Kurze Beschreibung der Vögel Liv- und Esthlands. Nürnberg, 1815.
3. SCHLEGEL, H.: Beschreibung einiger neuen grossen Edelfalken aus Europa und nördl. Afrika. Leiden, 1845.
4. ALDROVANDI, ULISSES: Ornithologiae, hoc est de Avibus Historiae Libri, Tom. I—III. Francofurti, 1640.
5. „Magyar Botanikai Lapok“. Budapest, 1903.
6. REY, EUG. DR.: Die Eier der Vögel Mitteleuropas. Gera-Untermhaus, Lief. 1—25. 1900—1904.
7. HENNICKE, C. DR.: Die Raubvögel Mitteleuropas. Gera-Unterm-Haus, 1903.
8. CZUCZOR G. és FOGARASI J.: A Magyar Nyelv Szótára. Pest, 1862—1874. I—VI. köt.
9. GRAESER, KURT: Der Zug der Vögel. Berlin, 1904.
10. BRÄSS, M. DR.: Das heimische Vogelleben im Kreislauf d. Jahres. Dresden, 1903.
11. The Ibis. London. Year 1904.

D) Csereviszony. — Tauschverkehr.

I. E u r ó p a.

Hungaria.

1. Budapest: M. K. Földmívelésügyi Ministerium: Kísérletügyi közlemények. VI. 3—5. VII. 1—3.
2. „ Kir. Magy. Természettudományi Társulat: Természettudom. Közlöny: 410—412. (1903); 413—422. (1904). — Pótfüzetek: LXXII (1903); LXXIII—LXXV. (1904).
3. „ M. K. Szőlészeti Kísérleti Állomás és Ampelologiai Intézet: Közleményei. II. K. (1902.)
4. „ M. K. Országos Meteorologiai Intézet és Földmágnassági Intézet: Jelentés. IV. (1903.) — Évkönyvei. XXXII (1902) köt. 2. rész. — Hivatalos kiadványai. VI. k. 1904.
5. „ LENDEL AD. DR.: A Természet. 1903/4. I—XXIV; 1904/5. I—VI.
6. „ M. K. Állami Vetőmagvizsgáló Állomás: Jelentés.
7. „ Magyar Nemzeti Múzeum: Annales Historico Naturales Vol. II. Part 1. 1904. — Jelentés (1903) 1904.
8. „ Magy. Tudományos Akadémia: Akadémiai Értesítő, 167—168 (1903), 169—178 (1904).
9. „ Országos Erdészeti Egyesület: Erdészeti Lapok. XLII. 3—12 (1903); XLIII. 1—10. (1904).
10. „ Országos Magyar Gazdasági Egyesület: Köztelek. 83—104 (1903); 1—88 (1904).
11. „ Országos Magyar Vadászati Védegylet: Vadászlap. XXIII. (1903) 26—35; XXIV. (1904) 1—25.

12. Budapest: (Földm. Ministerium): Néplap.
 13. " " " Volksblatt.
 14. " Országos Állatvédő Egyesület: Állatvédelem. — Évkönyve, 1903.
 15. Kecskemét: Kecskeméti Gazdasági Egyesület: 1903. évi Évkönyve, 1904.
 16. Kolozsvár: Erdélyi Múzeum-Egylet Orvos-Természettudományi Szakosztálya: Értesítő. I. Orv. Szak: XXV. k. (1903) 1—3. füzet; Term. tud. Szak: XXV. k. (1903) 1—2. f.
 17. " Erdélyrészi Kárpát-Egyesület: Erdély. XII. (1903) 4—12; XIII. (1904) 1—8. Erdély Népei.
 18. Miskolcz: Borsod-Miskolczi Közmívelődési és Múzeum-Egyesület: Évkönyv.
 19. Nagyszében: Siebenbürgischer Verein für Naturwissenschaften: Verhandlungen und Mittheilungen. LII. (1902); LIII. (1903).
 20. " Siebenbürgischer Karpathen-Verein: Jahrbuch XXIV (1904).
 21. Ó-Gyalla: M. K. Orsz. Meteorologiai és Földmágnességi Observatorium: Megfigyelések. 1—10. füzet. 1904.
 22. Selmezbánya: M. K. Központi Erdészeti Kísérleti Állomás: Erdészeti kísérletek. V. (1903) 3—4.; VI. (1904) 1—2.
 23. Sopron: Soproni Állatvédő-Egyesület: Évkönyve.
 24. Zagrab: Hrvatsko Naravoslovno Društvo: (Societas Historico-naturalis Croatica): Glasnik XVI. (1904). — Hrvatska Ornitologiska Centrala. III. (1904).

Austria.

25. Brünn: Naturforschender Verein: Verhandlungen. XLI. (1902); XLII. (1903). — Berichte der Meteorol. Commission XXI. (1903).
 26. " Mährisches Landesmuseum (Deutsche Section): Zeitschrift Bd. III. 1, 2. 1903.
 27. " Moravského Musea Zemského (Česka sekce): Časopis Ročník III. 1, 2. 1903.
 28. Graz: Naturwissenschaftlicher Verein für Steiermark: Mittheilungen XL. (1904).
 29. Hallein: von TSCHUSI, VICT. Ritter zu Schmidhoffen: Ornithologisches Jahrbuch. XIV (1903) 5—6; XV (1900) 1—4.
 30. Klagenfurt: Naturhistorisches Landes-Museum von Kärnten: Jahrbuch 1902.
 31. Praga: Forstliche Landesversuchsstelle für das Königreich Böhmen: Vereinschrift für Forst-, Jagd- und Naturkunde.
 32. Rovereto: I. R. Accademia degli Agiati: Atti. Vol. IX. 3—4. (1903); Vol. X. 1—2. (1904).
 33. Trieste: Museo Civico di Storia Naturale: Atti. Vol. X. (1903).
 34. Troppau: K. k. Österr.-Schles. Land- und Forstwirtschafts-Gesellschaft: Landwirtschaftliche Zeitschrift etc. Nr. 19—24 (1903).
 35. Wien: Ornithologische Section der k. k. Zoolog.-Botan. Gesellschaft: Die Schwalbe.

Bosnia.

36. Serajevo: Bosn.-herz. Zemaljski Musej: Materialien zu einer Ornithologiae Balcanica.

Belgium.

37. Bruxelles: La redaction (MM. C. LAGRANGE, E. LAGRANGE, A. LANCASTER etc.): Ciel et Terre. XXIV. 19—24; XXV. 1—15.

Britannia et Hibernia.

38. Glasgow: Natural History Society: Transactions.
 39. Hull: Yorkshire Naturalists Union: The Naturalist. Nr. 561—563 (1903), Nr. 564—574 (1904). — The Transactions. (Leeds). Part. 28, (1902); 29 (1903).
 40. Tring: Rothschild's Museum: Novitates Zoologicae. I—X. 3—4. 4. — XI. 1. (1904.)

Gallia.

41. Rennes: Bibliothèque de l'Université: Travaux. Tom. I. 1—3. (1902); (1903. XI. 20.) Tom. II. 1—3. (1903).
42. Marseille: Faculté des Sciences: Annales.
43. „ Musée d'Histoire Naturelle: Annales. Tom. VIII. Section de Zoologie. (1903).
44. Paris: M. ADR. DOLLFUSS, directeur gérant: La Feuille Des Jeunes Naturalistes. XXXIV. 396—398; XXXV. 399—409.
45. „ Muséum d'Histoire Naturelle: Bulletin. Années 1895—1903 et 1904. Nos. 1—3.

Germania.

46. Altenburg: Naturforschende Gesellschaft des Osterlandes: Mittheilungen. X. 1902.
47. Augsburg: Naturwissenschaftlicher Verein f. Schwaben und Neuberg (a. V.); Bericht XXV. 1902.
48. Berlin: R. FRIEDLÄNDER und Sohn: Naturae Novitates. 16—24 (1903); 1—18 (1904). — Bericht. XLVIII. (1903).
49. „ ANT. REICHENOW, Prof. Dr.: Ornithologische Monatsberichte. XI. (1903) 9—12; XII. (1904) 1—10.
50. „ Gesellschaft für Heimatkunde der Provinz Brandenburg: Brandenburgia. Jahrgang XII. Nr. 4—6.
51. Braunschweig: Verein für Naturwissenschaften: Jahresbericht.
52. Chemnitz: Naturwissenschaftliche Gesellschaft: Bericht. XV. 1904.
53. Danzig: Westpreussisches Provinzial-Museum: Amtlicher Bericht. XXIV. für das Jahr 1903. (1904.)
54. Frankfurt a/O.: Naturwissenschaftlicher Verein des Regierungsbezirkes Frankfurt: Helios — XX. (1903.) — Societatum Litterae. XVI. (1902) 1—12.
55. Gera-Reuss: Deutscher Verein zum Schutze der Vogelwelt: Ornithologische Monatsschrift. XXVIII. (1903) 10—12.; XXIX. (1904) 1—10.
56. Giessen: Oberhessische Gesellschaft für Natur- und Heilkunde: Bericht.
57. Halle: Kais. Leopoldino-Carolinische Deutsche Akademie der Naturforscher: Leopoldina. XXXIX (1903) 9—12; XL (1904) 1—9.
58. Hanau: Wetterauische Gesellschaft für die gesammte Naturkunde: Bericht v. 1899—1903.
59. Magdeburg: Naturwissenschaftlicher Verein: Jahresbericht und Abhandlungen (1902—1904).
60. München: Ornithologischer Verein: Jahresbericht. III. (1901—1902).
61. Rossitten a/Nehrung: Vogelwarte-Rossitten: Jahresbericht. III. (1903).
62. Stettin: Ornithologischer Verein: Zeitschrift. XXVII. (1903) 10—12; XXVIII. (1904) 1—10.
63. Tübingen: Königliche Universität: Tübinger Zoologische Arbeiten.

Helvetia.

64. Bern: CARL DAUT: Der Ornithologische Beobachter. III. (1904) 1—4.
65. „ Naturforschende Gesellschaft: Mittheilungen aus den Jahren 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903.
66. Chur: Naturforschende Gesellschaft Graubündens: Jahresbericht. Bd. XLVI. 1904.
67. St. Gallen: Naturwissenschaftliche Gesellschaft: Bericht. (1901—1902) 1903. — Jahrbuch für d. Vereinsjahr 1901—1902; — 1903.

Hollandia.

68. Utrecht: Koninkl. Nederlandsch. Meteorol. Institut: Meteorologisch Jaarboek voor 1902. LIV. Jaarg. — Onweders, Optische Verschijnselen in Nederland. 1902. Deel. XXIII.

Italia.

69. Genova: Museo di Zoologia e Anatomia Comp. della R.-Universita: Bolletino Nr. 102—120 (1901).
70. Milano: Societa Italiana di Scienze Naturali e Museo Civico di Storia Naturale: Atti XLII. 3—4; XLIII. (1904), Fasc. 1—3. — Memorie.
71. Palermo: R. Accademia di Scienze, Lettere e Belle Arti: Atti.
72. Pisa: Societa Toscana di Scienze Naturali residente in Pisa: Atti: Memorie Vol. XIX. — Processi Verbali Vol. XIV. (1903—1905.) Nr. 1—4.
73. Siena: Direzione di redazione: Avicula VII. (1903) 69—72; VIII. (1904) 73—82.

Luxemburg.

74. Luxemburg: Société des Naturalistes Luxembourgeois (Fauna): Compte-Rendus des Séances. XII. Année. 1902.

Norvegia.

75. Bergen: Museum: Aarbog.
76. Tromsø: Museum: Aarsberetning. — Aarshefter.
77. Thron djem: Kongelige Norske Videnskabero Selskab: Skrifter.

Rossia.

78. Dorpat (Jurjeff): Naturforscher-Gesellschaft bei der Universität: Archiv. Bd. XII. 2. 1902. — Sitzungsberichte, Bd. XIII. 2. (1902) 1903. — Schriften, XII. 1903.
79. Jekaterinenburg: Société Ouralienne des Amateurs des Sciences Naturelles: Bulletin Tom. XXIV. (1903).
80. Moscou: Société Impériale des Naturalistes: Bulletin. 1903. 2—4; 1904. 1.
81. Riga: Naturforscher-Verein: Arbeiten. X. — Korrespondenzblatt. XLV.
82. Tiflis: Museum Caucasicum: Die Sammlungen. V. — Mittheilungen.

Suecia.

83. Stockholm: Kongl. Svenska Vetenskaps Akademien: Arkiv för Zoologi. Band I. Häfte 3; 4 (1904).
84. Upsala: Kongl. Universitet: Arsskrift. — Results of the Swedish Zoological Expedition 1901. Part. I. 1904.

II. Asia.

85. Batavia, Java: Koninklijke Naturkundige Vereiniging: Natuurkundig Tijdschrift voor Nederlandsch-Indie. LXIII. 1904.
86. Buitenzorg, Java: Institut Botanique: Bulletin XIII. (Zoologie I.) 1902.
87. Calcutta: Asiatic Society of Bengal: Journal (Natural History), Vol. LXXII. Part. III. No. 1. (1903); Vol. LXXIII. Part. III. No. 1—2. (1903.) Title pages and index of Vol. LXIII, LXV, LXVII — and LXVIII, LXIX, LXX. Journal (Anthropology). — Vol. LXXII, Part. II. No. 1—2 (1903). 3—4 (1904). Vol. LXXIII Part. II. No. 1—2 (1904). — Proceedings.
88. Manila, (Ins. Philippinae): Philippine Museum: Bulletins. I. II. 1903.

III. Africa.

89. Cairo: Institut Egyptien: Bulletin. III. 1—8. (1902); IV. 1—3. (1903.)

IV. America meridionalis.

90. Buenos-Aires: Museo Nacional: Anales Ser. III, Tom. II, 1903. — Comunicaciones, T. I, 8—10 (1901). — Memorias, 1899.
91. Montevideo: Museo Nacional: Anales Tom. IV, fasc. (1903) pg. 29—88; 123—154; — Tomo V, Flora Uruguay T. II, pg. 1—XLVIII, 1—160; — Ser. II Entr. I, (1904.)
92. S. Paulo: Museu Paulista: Revista, Vol. V.

V. America septentrionalis.

93. Boston: American Academy of Arts and Sciences: Proceedings, XXXVIII, 20—26; XXXIX, (1903—1904); XL, 1—2, (1904).
94. Cambridge, Mass.: Nuttall Ornithological Club: The Auk, Vol. XX (1903) 4; Vol. XXI, (1904) 1.
95. Davenport, Iowa: Academy of Sciences: Proceedings, Vol. VIII, (1899—1900).
96. New-York: American Museum of Natural History: Bulletin, Vol. XVI, Articles: VIII—XIII; XIX, XXI, XXV, XXVI; XXXIII, XXXIV. — Memoirs.
97. Ottawa (Canada): Geological and Natural History Survey of Canada: Catalogue of Canadian Birds, Part. II, 1903.
98. Philadelphia: Academy of Natural Sciences, Vol. LVI, Part. I, 1904.
99. Rock Island, Ill.: Augustana College: Augustana Library Publications, Nr. 3, 1902.
100. San Francisco, Cal.: California Academy of Sciences: Proceedings: Zoology, Vol. I, No. 1—12 (1899—1901); II, No. 1, 2, 4, 6—11 (1899—1901) Vol. III, Nr. 2—6 (1901—1903).
101. Santa Clara, Cal.: Cooper Ornithological Club of California: Pacific Coast Avifauna Nr. 4, 1904. — The Condor: Vol. V, Nr. 5—6, (1903); V, 1—5 (1904) (Paulo Alto).
102. St. Louis, Mo: Academy of Science: Transactions Vol. XII, 1—8 (1902).
103. Washington: Smithsonian Institution: Miscellaneous Collections. — Report, Nr. 1358 (1902)
104. " U. S. Departement of Agriculture: Division of Biological Survey: North American Fauna, Nr. 21—22. — Bulletin, Nr. 14. — Yearbook.
105. " Secretary of Agriculture: Report.
106. " United States National Museum: Proceedings, Nr. 1352, 1354, (1904).

VI. Australia.

107. Sydney: Australian Museum: Memoirs. — Catalog Australian Birds. — Records, Vol. V, 1, 2, 3, 4 (1904). — Report of Trustees.

INDEX ALPHABETICUS AVIUM.

- Maſgeier* 365
Abendfalke 385
Accipiter nisus 391
Acrocephalus arundinaceus 377
Alauda cristata 391
Alcedo ispida 365
Ampelis garrulus 381, 391
Anas crecca 380
Anthus spioletta 391
Aranymálinkó 288
Asio accipitrinus 391

Banka, búbos 382
Bartmeiſe 385
Baumfalke 382
Buntſpecht 379
 — großer 379
 — kleiner 379
 — mittlerer 379
Buteo buteo 364, 391

Caprimulgus europaeus 267
Cerchneis tinnunculus 266, 317, 363, 391
 — *vespertinus* 266, 310, 385
Chelidonaria urbica 265, 295
Ciconia ciconia 383
Czinege, szakállas 385
Circus macrourus 391
 — *pygargus* 391
Clivicola riparia 265, 294
Coracias garrula 267
Corvus frugilegus 318, 328, 353, 264
Cuculus canorus 266, 306, 269, 377
Csér, északi 365

Dendrocopus leuconotus 266
 — *major* 266, 379
 — *medius* 266, 379
 — *minor* 266, 379
Dorndreher 280
Dryocopus martius 267

Éisvogel 365
Emberiza calandra 391
Erithacus rubecula 391

Falco merillus 381, 391
 — *peregrinus* 391
 — *subbuteo* 379, 382
Fecske 380
 — *füsti* 1, 297, 383
 — *molnár* 295
 — *parti* 294
 — *sarlós* 293
Fiſchadler 363
Fliegenfänger, grauer 301
 — *Halbband-* 304
Fogoly 265
Fuligula marila 391

Gallinago gallinago 391
Gallinula chloropus 391
Gébics, tövisszűrő 280, 283
Geier, weißköpfiger 365
Goldamſel 288
Gólya, fehér 383

Haliaeetus albicilla 367
Halbbandfliegenfänger 304
Harkály 379
 — *tarka* 379
Hausſchwabe 295
Himantopus himantopus 385
Hirundo rustica 1, 265, 297, 383
Hydrochelidon nigra 365, 391

Jégmadár 365
Jynx torquilla 267

Kabasólyom 382
Kakuk 306, 369, 377
Kánya, barna 264
Karvaly 369
Keselyű, barna 365, 366
 — *barát* 365
 — *fakó* 365
Kuſtuf 306, 369, 377
Küttengeier 365, 366

Lanius collurio 265, 280, 383
 — *excubitor* 265, 270, 364
 — *minor* 265, 275, 364, 391

Larus canus 365
Légykapó, szürke 301
 — *kormos* 304
 — *örvös* 304

Mantelmöve, große 365
Mauerſegler 293
Mäufebuffard 364
Mergus albellus 391
Micropus apus 265, 293
Milan, ſchwarzer 264
Milvus korschun 264
Molnárfecke 295
Motacilla alba 379
Muscicapa atricapilla 266, 304
 — *collaris* 266, 304
 — *grisola* 266, 301
 — *parva* 391

Nádi rigó 377
Rebſträhe 264
Nisaetus fasciatus 367

Oriolus galbula 265, 288

Ölyv, egerész 364
Órgébics, nagy 270, 364
 — *kis* 275, 364

Pandion haliaeetus 363
Panurus biarmicus 385
Pastor roseus 385
Páſztormadár 385
Perdix perdix 265, 391
Phylloscopus acredula 379
Picoides tridactylus 266
Picus canus 267
 — *viridis* 267
Pratincola rubetra 391

Ráró 363
Rauchſchwabe 1, 297, 383
Rebhun 265
Rigó, nádi 377
 — *sárga* 288
Roſtdroffel 377

Rosenstaar 385
 Rothfußfalk 310
Ruticilla pheonicura 384
 — *tithys* 380
 Rüttelfalk 363

 Saatfräße 268, 318, 328, 353, 360
Sárgarigó 288
Sarlós fecske 293
Sas, réti 367
 Schwalbe 380
Scolopax rusticula 380
 Seeadler 367
 Seeſchwalbe, arktiſche 365
 Silbermöve 365
Sirály, ezüstös 365
Sirály, nagy dolmányos 365
Sólyom, szitáló 363

Spechte 379
 Sperber 369
 Sperlinge 375, 376
 Stelzenläufer 385
Sterna hirundo 365
 Storch, weißer 383
Strix flammea 391
Syrnium aluco 391
 — *uralense* 391
Szitáló sólyom 363

Tarkaharkály, nagy 379
 — *kis* 379
 — *közép* 379
 Thurmſalk 317, 371
Töcsmadár 385
Turdus musicus 379, 380

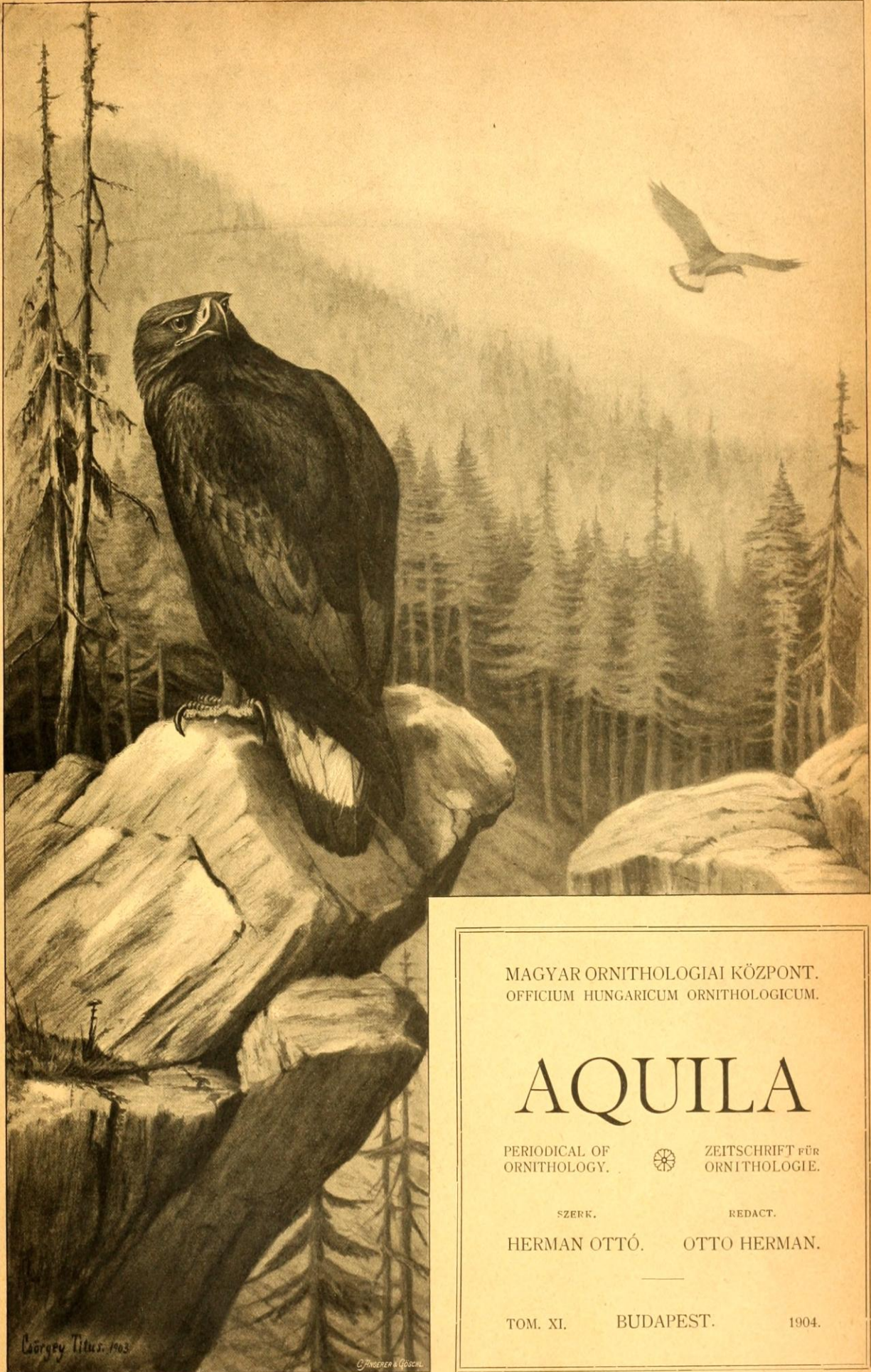
Uferſchwalbe 294
Upupa epops 267, 382

Vanellus 379
 — *vanellus* 391
Varjú, dolmányos 264
 — *vetési* 268, 318, 328, 353, 360
Vereb, muszka 382
Verebek 375, 376
Vércse, kék 310, 385
 — *vörös* 317, 363, 371

Wiedehopf 382
Würger, großer 270, 364
 — *kleiner* 275, 364,
 — *rothrückiger*, 383.

S. Miks

1904

MAGYAR ORNITHOLOGIAI KÖZPONT.
OFFICIUM HUNGARICUM ORNITHOLOGICUM.

AQUILA

PERIODICAL OF
ORNITHOLOGY.

ZEITSCHRIFT FÜR
ORNITHOLOGIE.

SZERK.

REDACT.

HERMAN OTTÓ.

OTTO HERMAN.

TOM. XI.

BUDAPEST.

1904.

Csörgy Titus. 1903

LANGER & BOSCH.

Előfizetés.

A Magyar Ornithologiai Központ folyóirata az

AQUILA

szerkeszti: HERMAN OTTÓ

évenként négy füzetben, az évfolyam 35—50 ívnyi terjedelemben jelenik meg.

Egy évfolyam előfizetési ára a belföld számára 16 korona (a k. m. Természettudományi Társulat és Országos Erdészeti Egyesület tagjai 10 koronáért kapják); a külföld számára 25 frank. Az előfizetési pénzek a „Magyar Ornithologiai Központ, Budapest, VIII. ker., József-körút 65. sz. I. emelet” cím alatt küldendők be. Félévi előfizetést nem fogadunk el.

A folyóiratot a tiszteleti és levelezőtágok, kik közölni való kéziratokat, vagy a könyvtár részére nyomtatványokat küldenek be, valamint a jelentéseiket rendszeren beszolgáltató megfigyelők tisztelet-példányul kapják.

Pränumeration.

Das Organ der Ungarischen Ornithologischen Centrale

AQUILA

Redacteur: OTTO HERMAN

erscheint jährlich durchschnittlich in 4 Heften, der Band in der Stärke von 35—50 Bogen.

Der Pränumerationsspreis für einen Jahrgang beträgt für das Inland 16 Kronen (die Mitglieder der k. ung. Naturwissenschaftlichen Gesellschaft und des ung. Landes-Forstvereins erhalten es für 10 Kronen); für das Ausland 25 Frank. Die Pränumerationsgelder sind an die „Ungarische Ornithologische Centrale, Budapest, VIII., József-körút 65, I. St.“ einzusenden. Halbjährige Pränumeration wird nicht angenommen.

Ehren- und correspondirende Mitglieder, die Manuscripte für die Zeitschrift oder Publicationen für die Bibliothek einsenden, dann die ständigen Beobachter, die ihre Berichte regelmässig einsenden, bekommen die Zeitschrift gratis.

Abonnement.

Le journal du Bureau Central Ornithologique de Hongrie

AQUILA

Redacteur: OTTO HERMAN

paraît en quatre fascicules par an, forment un volume de 35 à 50 feuilles environ.

Le prix de l'abonnement pour un an est 16 couronnes pour la Hongrie (10 couronnes pour les membres de la Société royale des Sciences Naturelles de Hongrie et de l'Association Forestière de pays); et 25 francs pour l'étranger. Les montants d'abonnement sont à adresser au „Bureau Central Ornithologique de Hongrie“ à Budapest, VIII., József-körút 65, I. 3.

On n'accepte pas des abonnements pour moins qu'un an.

MM les membres honoraires et correspondants, qui envoient des manuscrits pour le journal ou des publications pour la bibliothèque, comme aussi MM. les observateurs réguliers du Bureau reçoivent le journal gratuitement.

